

ק"ז.

איִפְחִית תַּחֲתוֹנָה מִזֶּה לְמִידֵד בְּעִיּוֹנָה. וְאֵת חֵי דֹאמֶר לִיָּה עֲלִיָּה
שִׁמַּחַת עֲלִיָּה זֶה אֵי מִשְׁכִּיר לֶךְ פְּשִׁיטָא שִׁדּוּר צִלְיוֹנָה
שִׁשְׁעֵבֶד לוֹ וְאִי אִמֵּר שֶׁעַל גְּבִי צִית זֶה אֵי מִשְׁכִּיר לֶךְ פְּשִׁיטָא
שֶׁלֹּא יִכּוֹל לְסַלְקוֹ לִינֵךְ לְעִלְיוֹנָה וְיִלֵּךְ לְדַעוּסֵם דֹּא"ל שֶׁעַל גְּבִי צִית

ויורידה לא קבילת עלי: **שתי עליות**
 וזו על גב זו מהו. והגמרא מפרש
 לנציגא ואזיל: **אופחים** (א) **עליה**
עליונה. והוא שבר העליונה פטור
 לוי דדר בתחומה דכ"ש דהא עדיפא
 עליה: **אלא אפיחים תחומה**. והוא
 שבר את התחומה מהו דנידחיה
 משכיר אכל העליונה או נכוף את

זה אני משכיר לך ומספקא ליה
 דלמא עלייה עליונה נמי היא בכלל
 ציית והא דא"ל שעל גבי ציית זה
 משום דעיקר הציית היא למטה ואף
 על גב דמוכר את הציית לא מכר את
 העלייה לענין שיעבוד זה מיהא הוי
 בכלל ציית:

רבי יהודה אומר אף הדר בתוך שש חבירו צריך להעלות לו שבר. מה שפירש בקונטרס דאס אין נותן לו שכר מייחזי כרצית אין נראה לרבי דמה רצית שייך הכא דלא הלווהו כלום שהרי אס הציט נשרף לא היה נותן לו ילאותיו וגם אין אלו ריכיין לעטס דרצית שהרי טעמו הווא משום דזה הציט וזה חסר דמפרש בגמרא:

וַיֵּשֶׁב בְּבֵית עַד שִׁתָּי לֹא יֵצְאוּתָיו.
פ' בקונטרס דטעמא
 משום דהשתא לא נהנה דהרי עלייתו
 מוכנה לו וקשה דהא נהנה הוא
 שאין צריך לעלות ונראה דגרס
 ומקרה את העלייה ויושב במוכה פ'
 בעליי ולא ייחזק לבעה"ז ליכנס במוכו
 עד שיתן לו יציאותיו:
 שלשה

כשהוא דר לבדו הוא דר כדמעיקרא או דלמא
שניהם דרין דא"ל אדעתא לאפקינן לא אנרי
לך אם תמצא לומר "שניהם דרין בו כשהוא
משתמש דרך פתחים משתמש או דרך גגין
משתמש מי אמר כדמעיקרא מה מעיקרא
דרך גגין השתא נמי דרך גגין או דלמא מצי
אמר ליה עלייה קבילי עלאי עלייה וירידה לא
קבילי עלאי אם תמצא לומר במצי אמר ליה
עלייה וירידה לא קבילי עלאי שתי עליות זו על
גב זו מהו איפחית עליונה נחית ודר בתחתונה
איפחית תחתונה מהו למיסלק לגמרי
בעליונה מי אמרינן דא"ל שם עלייה קבילית
עלך או דלמא חד עלייה קביל עליה שתי
עליות לא קביל עליה תיקון: רבי יוסי אומר
התחתון נותן את התקרה כו' מאי תקרה
רבי יוסי בר חנינא אמר קינים⁶ וסנאין
וסמיני אמר רבי שמעון בן לקיש לווחים ולא
פליגי⁷ מר כי אתריה ומר כי אתריה גנהו בי
תרי דהוו דיירי חד עילאי וחד תתאי איפחית
מעויבה כי משי מיא עילאי אזלי ומזקי לתתאי
^(א) (מי מתקן) ר' חייא בר אבא אמר העליון מתקן
ור' אלעזר משום ר' חייא בר' יוסי אמר

יִמָּא ר' חייא בר אבא ורבי
דאמר העליון מתקן קסבר
זמור נחתון מתקן קסבר העל
יוסי ורבנן לענין נזקין פליגי
אילו מן הבור עשרים וחמש
עלה בין מן הצד אם הבור
ספק זה קדם ספק זה קדם
לאילו לא יקוץ שזה חופר
סבר על הניזק להרחיק את
צמו אלא לא איכא למימר
פליגי ורבי יוסי ורבנן דהכא
מעזיבה אחזוקי תקרה הוא
יוסי סבר מעזיבה אשוויי
יוסי ודאמר רב אשי כי
יוסי בגירי דיליה דפסקי
של שנים שנפלו אמר בעל
הלבנות הרי בעל העלייה
אותו ר' יהודה אומר אף זה
בעל העלייה בונה את הבית
ת עד שיתן לו את יציאותיו:
גמ'

והתחתון מתקן וסימן ויוסף הורר מצרימו אלעי בפלוגתא דרבי יוסי ורבנן קמפלגי ל על המזיק להרחיק את עצמו מן הניק ומאן הניק להרחיק את עצמו מן המזיק ותיסברא והא איכא שמעינן להו דתנן ^אמרחיקין את אמה ובחרוב ובשקמה חמשים אמה בין מ קדם קוצץ ונותן דמים אם האילו קדם לא י לא יקוצ' רבי יוסי אומר יאע"פ שהבור קוד בתוך שלו וזה נוטע בתוך שלו אלמא ר' יו עצמו ורבנן סברי על המזיק להרחיק את ^בפליגי בפלוגתא דר' יוסי ורבנן דהתם כ במאי פליגי בחזק תקרה קמפלגי רבנן סבין ואחזוקי תקרה על התחתון בעי לאחזוקי גומות הוא ואשוויי גומות על העליון לאש הוינא בי רב כהנא הוה אמרינן ^גמורה ו מיא והדר נפלי: **מתני'** ^דהבית והעלייר העלייה לבעל הבית הבית והוא אינו ר בונה את הבית ודר בתוכה עד שיתן לו את דר בתוך של חבירו צריך להעלות לו שכר א ואת העלייה ^ה מקרה את העליונה ויושב ב

ש למימיו אלא העליון צועק ואומר
 הקורה ואפול: חזוקי תקרה הוא.
 ביתדות שקורין קבל"ש צלע"ו:
 י יוסי והא מודה רבי יוסי בגימרי
 ר שבשעת נגיעתו אינו מוסיק אלא
 הכא ששופך המים על ראשו מודה
 מויד: דפסקי והדר נפלי. לא היתה
 פלים במקום שמוסיק: בותנ"ו. על
 נלכות. החומה והתקרה התחממה
 בית. לבדו עד תקרה התחממה:
 יו. אם כן הוא אף "צל העלייה
 היו בני לה איהו צריך להעלות לו
 ייב וצריך להעלות לו שכר ואי לא
 צבים. התחמון דהוה ליה זה לא
 חזיא ליה דהא לא הוה בני לה:
 גמ'

וְזוֹ כְרִי יוֹסִי: **בַּחֲזוֹקֵי תַקְרָה**, וּבִשְׂאֵיִן הַתַּחְתּוֹן לְעוֹקֵשׁ שֶׁאֵין
 וְאֵין דְּרוֹגָה שְׂמָה תִּהְיֶה אֶחָד מֵהֶן תַּחְתִּי אוֹ תַּשְׁמַט
 לְדִין מִמֶּקוֹמָן: **אֲשׁוּוֹי גּוֹמוֹת הוּא**, לְחֲזוֹקֵי תַקְרָה סְגִי
 כִּי יוֹסִי פִּרְךְ לֵאמֹר עַל הַתַּחְתּוֹן לִתְקֵן וְאוֹקִימָנָה
 אֶת עֲצָמוֹ הִ"מ הֵיכִי לֵאלֹהִים עֲצָמוֹ מוֹזִיקוֹ בְּגוֹן אֵילָן
 וְזוֹ זְמַן אֲבָל הֵיכָא דְלֹאֵס עֲצָמוֹ מוֹזִיקוֹ חוּרָק בּוֹ חֲזִיו
 אֲבָלָא מוֹזִיק מִמֶּנּוּ הוּא וְלֹאֵס מוֹעֵד לְעוֹלָם עַר וְיֵשׁן שׁוֹגֵר
 מִקִּי תַחְתּוֹן אֵלָל בְּמִקּוֹס אֶחָד מֵשֶׁן לֹא מִנְשְׁכִינָה
 חֲלֻקָּו כִּי בְּנִמְלֵת אֲצִינָה: **אֲמַר צַעַל הָעֵלְיִינָה לְצַעַל הַבִּי**
 הֵנָּה מִן הַתַּקְרָה וְלִמְעַלָּה וְתַקְרָה הָעֵלְיִינָה שֶׁל גִּג: **בִּי**
וּבִצְנֵה עֲלֵימָיו: אֲמַר ר' יְהוֹדָה אֵף זֶה דְּרַ בְּחוּךְ שֶׁל
דְּרַ בְּחוּךְ שֶׁלֹּא וְאִי נִמִּי זֶה לֹא חֲסַר דֶּהָא צִלָּאוּ הֵכִי
אֵין לוֹ מִקּוֹס לְדוֹר שֶׁסּ וְקִסְכֶּר זֶה נִהְנֶה וְזֶה לֹא חֲסַר
הִכָּל וּמִקְרָה אֶת הָעֵלְיִינָה לְמַעַלָּה וְכֹל הַנֶּרְדֵּךְ לָהּ: וְיִי
י עֲלֵימָיו מוֹכֵנֶת לוֹ לְדוֹר זֶה וְזֶה לֹא חֲסַר דְּצִלָּאוּ הֵכִי

[illegible]

(א) גמ' דרפליג בפונותא:
(ב) במשנה ומקרה את
העלליה ויחש גנית:
(ג) רש"י ד"ה ירפית
פלגותא והוא שכן לכל
ומיתת עליה ומקח:
(ד) ר"ה אמר ר' יהודה
(ו) בעל העלליה וז' פסוקא
מחור ומקבל מעותיה
מזה הוה ליה שהוא
מורה שלו ור' נמי
הוה לא חסר דלא ראי
הכי לא הוי בני לה
איהו דא מיהא נהנה
שחלליה ביה דלכל:

[illegible]

ה א ב מ"י פ"ה מהל'
 שמירות
 עשין ש' טוש"ע ח"מ ס"י
 ש"ז סעי' יח:
ו ג מ"י ש' טוש"ע שם
 סעי' יט:
ז ד מ"י פ"ה מהל' שטנים
 ה' ו' מהל' עשין פ"ב
 טוש"ע ח"מ ס"י קנה סעי'
 ד:
ח ה מ"י ש' סעי' ז' א
 טוש"ע ס' סעי' ז' א
 ז' א מ"י ש' ז' א א
 ש' טוש"ע שם סעי'
 ז' א:
י ז מ"י פ"ה מהל' שמירות
 ה' ו' מהל' עשין פ"ב
 טוש"ע ח"מ ס"י ש"ד סעי'
 א וישין מ"ז מהל' ח"מ
 נפ"ד מהל' שטנים ה' א:
יא ח מ"י פ"ה מהל'
 שטנים ה' א א
 עשין ש' טוש"ע ח"מ ס"י
 קנה סעי' ז' א:
יב ט מ"י ש' ה' ו' א
 טוש"ע ש' סעי' ד' א:
יג י מ"י ש' ש"ד ה' א
 א מהל' עשין פ"ב
 טוש"ע ח"מ
 ס"י קנה סעי' ז' א

1 וַיֹּסֶף הוֹרֵד מִצְרַיִם
וַיִּקְנֶהוּ פוֹטִיפָר סָרִיס
פָּרֶעָה שֶׁר הַטְּבָחִים אִישׁ
מִצְרֵי מִיד הִישְׁמַעֲלִים
אֲשֶׁר הוֹרְדוּהוּ שָׁמָּה:
בְּרֹאשִׁית ל ט א

לעזי רש"י
קלידי"ש [קלידי"ש].
רשתות נצרים, מחצלות.
פלנק"ש [פלנק"ש].
קרשים.
קבליי"ש [קבילי"ש].
יתדות, קרטולים.